

ningsfulde merkantile Side af Sagen, ikke at skulle blive Statsskovdriften til Del. Og der er neppe nogen som helst Tvivl om, at hvis man kunde bekvemme sig til at give Statsskovriderne en større Frihed, en større Bevægelighed, der nærmede sig til den, som de private Skovridere ere i Besiddelse af, vilde der komme en Merindtægt i Statskassen, der ganske sikkert vilde blive adskillig større end den Merudgift, som Lovforslaget her vil medføre. Et Udslag af, at Statsskovvæsenet i denne vigtige Henseende staar tilbage for den private Skovdrift, ser man ogsaa deri, at de unge Forstmænd, som i deres Studietid skulle have 2 Aars praktisk Uddannelse, nu i meget ringe Grad søge hen til Statsskovriderembederne, fordi der er ikke noget at lære af det, som i Nutiden har saa stor Betydning, hvorimod de væsentlig søge hen til de private Skovridere, hvor de kunne lære dette. En Forandring heri synes mig i højeste Grad ønskelig; det vilde ogsaa være en stor Gevinst for Statskassen. Men da vilde den Nedlæggelse af et Skovriderembede, som Lovforslaget omhandler, neppe være heldig, da det jo drejer sig om et ingenlunde lille Skovdistrikt, et Skovdistrikt paa en 3,000 Tdr. Land Skov og tilmed temmelig spredt Skov. Hele Statens Skovdrift vilde sikkert tage et Opsving. Om man dernæst stillede større Fordringer til Skovfogedernes Uddannelse og noget oftere, end det nu sker, ansatte Forstkandidater i nogle af Skovfogedembederne, vilde den Nytte, Skovriderne faa af Skovfogederne, ganske sikkert stige. Den første ærede Taler udtalte, at i det foreliggende Lovforslag havde Ministeren ganske sikkert truffet nogenlunde det rette med Hensyn til Lønforhøvelserne, idet Forøgelsen vilde være godt en Snes Procent i Forhold til den nuværende Lønninger, og dette var en lignende Forhøjelse som den, man havde givet for Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende. Men det ærede Medlem synes ganske at glemme, at der her er Tale om at forbedre Lønningslove, som ere et halvt Hundrede Aar gamle, og det var der slet ikke Tale om for Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende, saaledes at denne Stigning i Udgiften paa en Snes Procent — efter det ærede Medlems Angivelser — jo maa være for ringe. Jeg udtalte, at en Forbedring af Lønforholdene for dem i Forstaten, der have den højeste forstlige Uddannelse, maa anses for at være særdeles nødvendig. Thi hvorledes er nu en kongelig Skovriders Løbebane? For det første fordres der en Præliminær-

eksamen med 3 Sprog, særlig høj Kvotient og særlig høje Karakterer i visse Fag. Derefter følger et Studium paa mindst ca. 6 Aar, af hvilke de 2 tilbringes ude paa Skovdistriktet, og ca. 4 Aar mindst tager Studietiden paa Landbohøjskolen. Dernæst giver kun første Karakter ved Eksamen Adgang til Statstjeneste, og en Forstkandidat maa for at komme i Statstjenesten benytte den Tid, der ligger fra hans Eksamen, indtil han kan faa Ansættelse i Statens Tjeneste, til en fortsat Uddannelse paa det praktiske Skovbrugs Omraade, en Uddannelse, som i alt Fald nogle tillige søge i Udlandet. Og først i en Alder af over 30 Aar aabner der sig saa en Udsigt for disse Mennesker med denne Uddannelse, og den kummerlige Løn, som de da hidtil have faaet, er 1120 Kr., hvilken efter 6—7 Aars Tjeneste er forøget med 200 Kr. Lovforslaget forbedrer nu dette til en Begyndelsesløn af 1400 Kr., stigende til 1800 Kr. efter 6 Aars Forløb. Men naar man henser til, at disse Mænd med denne kostbare og langvarige Uddannelse nærme sig Fyrererne, før de faa en Aarsindtægt paa 1800 Kr. efter Forslaget her, at de ingen Adgang have til nogen privat Fortjeneste, at de, naar de ere udkommanderede — og det gælder jo de fleste, nemlig om Sommeren — faa saa karrige Diæter som 4 Kr. daglig, et Beløb, der jo slet ikke slaar til, saa kan man jo ikke sige, at det er nogen særlig misundelsesværdig Stilling. Laa saa endda Fremtiden lys og lokkende for dem, var det jo en anden Sag, men det gør den jo paa ingen Maade, thi det er først i 40 Aars Alderen — ja, den ældste af de nuværende Forstassistenter er endogsaa nær ved de 42 Aar — at de kunne haabe paa at faa Embede. Og hvorledes stiller det sig da? For 45 Aar siden sattes Begyndelsesindtægten — jeg udelader her de 3 yngste, for hvem Begyndelsesindtægten var noget mindre, men de have senere faaet saa meget mere paa en anden Konto, at de i Virkeligheden nu i en Række af Aar have haft samme Begyndelsesindtægt — til 1600 Kr. plus 200 Kr. til Brændsel og 5—800 Kr. i Salgsprocenter. Det vil sige, at for de flestes Vedkommende — det oplyses ogsaa i Anmærkningerne — er det en Begyndelsesløn af 2600 Kr. Og nu staar der i Motiverne — og det er jo fuldstændigt rigtigt — at de fleste af disse Folk i Skovetaten kun vanskeligt have deres Udkomme og for en stor Del leve under et stærkt økonomisk Tryk, og at en væsentlig Forbedring er nødvendig, og saa foreslaas der nu, efter